

PAASWAKE
ZATERDAG
16 APRIL 2022

OUDE KERK
HELVOIRT
19.00 UUR

OPEN KERK
PAASWAKE

HELVOIRT
19.00 uur

AANHEF

Het lied van alle dagen

PAASWAKE

*Nooit hoorden wij
andere stemmen dan de onze.
Nooit waren er handen
die doen wat handen niet kunnen,
nooit andere goddelozer
mensen dan wij.*

*Maar er was daglicht,
alle dagen, wat ook gebeurde,
alsof wij liepen
over een onzichtbaar weefsel
boven de afgrond gespannen,
dat niet scheurde.*

*Nooit werd iemand
weggetild uit de tijd.
Maar soms even
wordt lijden opgeschort
of dragen mensen het samen.
Zo zouden wij moeten leven.*

- V. Bij de Horeb, de berg van God,
zag Mozes vuur opvlammen
uit een doornstruik.
De struik stond in brand
en werd toch niet door het vuur verteerd.
Branden en niet verteren
is het teken geworden van God-in-mensen.
Zoals ook in mensen die nu veel te verduren
hebben van verwoestend oorlogsgeweld
en toch blijven hopen op vrede,
die wegteren en blijven uitzien naar leven.

Lucas 24:13-35

VOORAF

vanaf ca. 18.45 uur

Sjaak Bloem, orgel
Johann Pachelbel, Partita

Dorine van Dijk, harp
J.M. Nijp, Into the dark

- V. Ontmoedigd en ontgoocheld waren twee van
Jezus' vrienden onderweg van Jeruzalem
naar Emmaus - met zijn bijna laatste woorden
in het hoofd:
'Niemand neemt mij het leven af;
ik geef het uit mezelf en
keer terug naar mijn Vader,
Schepper van hemel en aarde.'

OPEN KERK

HELVOIRT

Kort harpspel

DE SCHEPPING

Genesis 1:1-2:4

L. *In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en doods, duisternis lag over de oervloed, en over het water zweefde Gods geest. En Hij schiep zon en maan; dag en nacht schiep Hij; morgen, middag, avond.*

V. Een oervertrouwen in mij zegt me,
dat het leven zin heeft en dat ik,
ondanks alles, daaraan deelheb.
Een stroom van liefde draagt uiteindelijk
de wereld en die stroom is er ook voor mij,
al zie en voel ik het misschien niet.

(Dorothee Sölle, 1929-2003)

L. *God zei: 'Laat overal op aarde jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en alle soorten bomen en bloemen die vruchten dragen met zaad erin.'*

Bloem

V. Ik heb de stilte aangetikt.
Ik vroeg haar met weinig woorden
of ik binnen rusten mocht, want
ik was moe van het lawaai van
alledag. En de stilte liet me toe.

En in de stilte heb ik water
horen zingen in de beken.
En langs de rotsen float
de wind haar melodie;
en aan de bomen ruisten
bladeren hun taal.
En heel de wereld leefde op
in een biddend lied ...

(Ine Verhoeven)

Bloem

LIED

G. *De bloemen in de velden
die spreken zonder taal.
Ze werken niet maar melden
een eeuwenoud verhaal.*

J. *Dat God hen allen zomaar kleedt
er is geen kans op zorg en leed;
ze spreken zonder taal.*

*Dat God hen allen zomaar kleedt
er is geen kans op zorg en leed*

G. *en weten zonder zorg en plicht
te leven van het licht.*

L. *En God zei: 'Laat het water wemelen van
levende wezens, en laten er boven de aarde,
langs het hemelgewelf, vogels vliegen.. Laat
de aarde alle soorten levende wezens
voortbrengen: alle soorten vee, en alle
soorten dieren die op de aardbodem
rondkruipen.'*

Bloem

V. Zouden bomen weten
van hun bladerdek
en van het nest in hun takken ? -

Zouden vogels
hun zingen horen en weten
wie ze ermee plezieren?

Zou de aarde voelen
dat zij baart en voedt;
dat ze moeder is?

(Peer Verhoeven)

Bloem

LIED

G. *De vogels in de bomen
die wachten rustig af.
Ze werken niet maar dromen
van alles wat God gaf.*

J. *De blauwe hemel is hun dak,
hun veilig huis een groene tak;
ze wachten rustig af.
De blauwe hemel is hun dak,
hun veilig huis een groene tak.*

G. *Ze zaaien niet en maaien niet
ze leven van hun lied.*

- L. *Toen schiep God de mens als zijn evenbeeld; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij de mensen. Hij zegende hen en zei: 'Wees vruchtbaar en word talrijk; bevolk de aarde en bewerk haar. Heb zorg voor de vissen van de zee, voor de vogels in de lucht en voor alle dieren die op de aarde rondkruipen en voor alles wat groeit uit de aarde.'*

Bloem

- V. Onze tijd hunkert naar het weliswaar aangeboren en meegekregen, maar ook te loochenen en te verwaarlozen besef dat wij niet als een toevalstreffer op aarde zijn, maar met alles en allen behoren tot een mysterievol en zinnig geheel waarmee wij met lichaam en geest verbonden zijn en waarin wij ons ten slotte geborgen mogen weten.

(Peer Verhoeven)

Bloem

LIED

- G. *De mensen moeten zorgen,
ze kennen rust noch duur.
Ze denken steeds aan morgen,
zijn druk van uur tot uur.*
- J. *Ze moeten weer van voor af aan
een vogel en een bloem verstaan:
die wachten rustig af.
Ze moeten weer van voor af aan
een vogel en een bloem verstaan.*
- G. *Die spreken zonder woorden uit
dat leven feest beduidt.*
- L. *God overzag alles wat Hij gemaakt had en
zag dat het zeer goed was. Op de zevende
dag bracht Hij alles tot voltooiing en rustte
uit van al het werk. Hij zegende de zevende
dag en noemde die heilig.*

- V. De stilte ving mij op met open armen vol begrip en wij waren samen in hechte vriendschap verbonden waar niemand tussen komen kon.

We begrepen elkaar en ik sprak woorden die ik tot geen mens nog ooit gesproken had. Ik vertelde over het leven, over verdriet en over pijn en over het verlangen een ongeschonden mens te zijn.

Ik deelde al mijn angst en twijfel en zij luisterde naar mij zoals nog nooit een mens naar me geluisterd had.

Het was alsof de stilte de eenzaamheid verdreef en vriendschap bood die ik nog nooit gevonden had maar die voor altijd in mij bleef.

En ik dacht bij mezelf: wat ik altijd al heb gezocht heeft naam noch woorden nodig; het is mij in de stilte overkomen.

(schrijver ons onbekend)

Bloem bij het kruis

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
in treur- en loflied
van U zijn blijven zingen –
het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

KWETSBAAR SCHEPSEL

- V. De twee onderweg naar Emmaus praatten over alles wat er was voorgevallen. Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe, maar ze herkenden hem niet. Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?' Ze begonnen over Jezus die drie dagen terug gekruisigd was. 'En wij', bekenden ze, 'wij hadden alle hoop op hem gesteld.'

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
in smee- en dankgebed
tot U zijn blijven zingen –
het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

VLUCHTELING EN VREEMDE

- V. In hulpeloze gebaren, verstomde
woorden, vergane dromen,
op weg naar ballingschap,
van het ene getto naar het andere,
weg van huis, gedeporteerd,
daarin balde zich de kracht
van hun voorvaderen Abraham,
Isaak en Jakob samen.

Ver voor het land van melk en
honing, midden in de woestijn,
vulde het Beloofde Land hun hart
als een uittocht uit het verleden,
intocht in de toekomst.

(P.V. naar Martin Gutl, Vrome Joden)

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen –
het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

*Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God, door alles heen.*

Vuur ontsteken

IK BEN

Naar Exodus 3

Mozes dreef zijn schapen tot bij de berg de woestijn
in. Daar stond een doornstruik in lichterlaaie; die
brandde wel, maar verteerde niet. Mozes wilde
weten hoe zoiets kon. God zag hem nieuwsgierig
dichterbij komen en riep: ‘Mozes, Mozes, niet

verder; blijf waar je bent en doe je sandalen uit,
want de grond waarop je staat, is heilig. Ik Bén, Ik
ben de God van je vaders, God van belofte, God
van mensen - die zien hoe alles gaat en blijven hopen
dat het morgen beter wordt; die werken en
zwoegen, planten en zaaien en vrucht en oogst aan
anderen laten; die voor recht en gerechtigheid hun
leven riskeren, alsof ‘t hun enige niet is; die zwaar
getroffen, naar ziel en lichaam wegteren en blijven
uitzien naar leven, hoe dan ook.’

Toen sloeg Mozes de handen voor de ogen, want
God aanzien durfde hij niet. Die zei: ‘Ik zie de
ellende van de mensen; ik hoor hun jammeren, weet
hoe ze lijden. Daarom bén Ik: om mijn volk weg te
leiden van hier naar waar het goed toeven is, een
land van melk en honing. Ik ga voor jullie uit;
overdag als een wolk, 's nachts als een vuur. Nooit
zal Ik kijken uit de spits van mijn volk onderweg.’

KOORLIED

Het heimwee van de vluchteling Naar psalm 137

*Vol tranen zien wij hoe de tijd
vergljdt op Babels stromen.
Ons hart is in Jeruzalem;
ons thuis waarvan wij dromen.*

*Geen hand die nog een snaar beroert,
geen lied dat ooit nog ons vervoert.
Doelloos vergaan de dagen.*

*De heersers in dit vreemde land
drukken op ons met harde hand,
meer dan wij kunnen dragen.*

HERKEND

- V. De beide vrienden bereikten Emmaus. De dag
liep ten einde; het werd avond. Ze vroegen
Jezus bij hen te blijven. Hij ging met hen mee
en bleef bij hen. Hij nam brood, sprak het
zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Toen
zijn hun de ogen opengegaan. Ze herkenden
hem aan het breken van het brood - al was hij
uit het zicht verdwenen.

Kort harpspel

De twee keerden meteen naar Jeruzalem terug waar de elf en vele anderen samen waren en hen toeriepen: ‘De Heer is waarlijk opgestaan en aan Simon verschenen.’

Gaat u staan

VERREZEN

*De paaskaars wordt naar voren gedragen;
het licht verspreidt zich.*

S. *Lumen Christi* A. *Deo gratias.*

S. *Lumen Christi* A. *Deo gratias.*

S. *Lumen Christi* A. *Deo gratias.*

PAASLIED

ODE AAN HET LICHT, aan de paaskaars, die de verrezen Christus symboliseert.

*Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgen
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.*

*Licht van mijn stad de stedehouder
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.*

HET EVANGELIE

Lucas 23:55-24:12

De vrouwen die met Jezus waren meegereisd naar Jeruzalem, zagen het graf en zagen ook hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd. Daarna gingen ze naar huis, waar ze geurige olie en balsem bereidden. Op sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht, maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het

ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. Bij het graf aangekomen zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. Ze wisten zich geen raad. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. Ze werden door schrik bevangen en bogen het hoofd. De mannen zeiden tegen hen: ‘Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is niet hier, hij is uit de dood opgewekt. Herinner je wat hij jullie gezegd heeft toen hij nog in Galilea was: de Mensenzoon moest worden uitgeleverd aan zondaars en moest gekruisigd worden en op de derde dag opstaan. Toen herinnerden ze zich zijn woorden.

De vrouwen keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. Het waren Maria van Magdala, Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en nog een aantal andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet. Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.

Gaat u zitten; kaarsjes doven

OVERWEGING

Drie jaar geleden hebben we voor het laatst de Goede Week gevierd, hier in dit kerkje. Dit jaar kan dat eindelijk weer. Maar nu is dat naar mijn gevoel toch anders dan anders. Meer dan ooit beseffen we dat Pasen en Goede Vrijdag bij elkaar horen. Samen vormen ze een tweeluik. Laten we eerst stilstaan bij Goede Vrijdag.

Onze sobere en ingetogen viering van Goede Vrijdag is misschien wel de mooiste viering van heel de Goede Week. Dat komt omdat het afscheid en het heengaan van Jezus voor ons zo herkenbaar zijn. Hij is onze lotgenoot, en wij delen in zijn smarten, vol mededogen. Verhalen over zijn lijdensweg roepen haast vanzelf de diepe wonden op die mensen van nu oplopen. Zeker nu wij al twee volle jaren ervaren hebben hoe een pandemie onze gezondheid, onze samenleving, ja heel onze vertrouwde wereld kan ontwrichten. En als daar bovenop ook nog eens – tot ons aller verbijstering –

een waanzinnige en agressieve oorlog losbarst, bijna uit het niets, hoezeer zijn we dan niet van slag?

Toch spreken we van Goede Vrijdag. Waarom eigenlijk? Omdat het troostrijk is dat wij allemaal kwaad zijn op het kwaad en er nooit aan willen wennen. En ook omdat wij ons ten diepste kunnen laten ontroeren door de *Matthäuspasion* en door *The Passion*. Het gaat ons aan het hart hoe iemand, Jezus dus, zelf worstelt met zijn angst voor de dood, dat zijn beste vrienden hem in de steek laten en hoe hij aan het kruis schreeuwt om God: ‘God, waar ben je nou?’ Een noodkreet die ook opsteeg vanuit Auschwitz en nu weer vanuit belegerde Oekraïense steden. Gelukkig zijn er Veronica, Simon uit Cyrene en Galilese vrouwen die Jezus volgen tot op Golgota. Datzelfde moge ook ons gebeuren in het uur van onze dood. Dat we dan omringd mogen zijn door mensen die ons lief zijn. Die ons bemoedigen en ons helpen te geloven dat er – op welke manier dan ook – een nieuwe wereld vol licht, vrede en rust zal opengaan.

Kort orgelspel

En nu is het Pasen. Een feest om te vieren dat de lijdensverhalen van Jezus en van ons niet de laatste verhalen zijn, waar niets meer op kan volgen. Moderne verbeeldingen van de kruisweg eindigen soms niet in het graf maar tellen nog een extra statie, namelijk over de verrijzenis. Bij dat broze geloof in opstanding worden we geholpen door uitbundig bloeiende magnolia’s in de lente, door vlinders die dan uit hun cocon tevoorschijn komen. Heel anders dan de rups die ze eens waren. Ook zelf vermoeden we dat het beste in onszelf nooit kan sterven, en dat het goede dat wij doen, zal blijven bestaan, dwars door de dood heen. In ons eigen leven hebben we naarmate we ouder worden al vele keren kunnen beleven dat we na doodse periodes toch telkens weer opleven. Velen van ons putten hoop uit de gedachte dat we elkaar weerzien en met elkaar herenigd worden, aan gene zijde van de dood. De filosoof Herman Berger zei het zo: ‘We zullen niet afgesneden zijn van allen die ons in dit leven dierbaar zijn. We zullen hen juist zien zoals we hen nog nooit hebben gezien.’

We kunnen onze geliefde doden nooit vergeten. Zo blijven we ook Jezus gedenken. We doen dat hier in vieringen rond brood en beker, waarin we hem

telkens weer tot leven zien komen. Maar hij is ook te vinden te midden van mensen in nood, die hij zijn zusters en broeders noemt (Matteüs 25:40). Zijn liefdevolle manier van leven is van blijvende betekenis. Wie hem navolgen houden hem niet alleen in ere, maar ook in leven. Zij gaan door met te doen wat hij heeft voorgedaan.

Het vertrouwen dat met de dood niet alles is afgelopen, ontspruit ook aan het vermoeden dat God ons trouw blijft door de dood heen en dat ons leven in zijn ogen betekenis heeft. Ons leven heeft zo een open einde. Wat daarna nog komt, laat ik aan God over. Ik laat me graag verrassen!

Zalig Pasen.

STIL WORDEN

Harpspel door Dorine van Dijk
D. Verdell, Travelling

BELIJDENIS

Levend water

Lied

K. *Bronnen en al wat in 't water leeft loof de Heer, alleluia.*

G. *Bronnen en al wat in 't water leeft loof de Heer, alleluia.*

K. *Loof de Heer, goedertieren is Hij tot in eeuwigheid is zijn genade. Spreke Israël het uit: tot in eeuwigheid is zijn genade.*

K. *Bronnen en al wat in 't water leeft loof de Heer, alleluia.*

G. *Bronnen en al wat in 't water leeft loof de Heer, alleluia.*

Gezegend water

V. Water, wie of wat kan zonder?
Geen plant, geen dier,
Geen mens kan zonder water. –

Water, alle leven uit het water.
en wie niet te drinken heeft
versmacht, verdort.

Paaskaars in het water dompelen

Water, levend water waarmee
wij zijn gedoopt tot een leven
van hoop en vertrouwen.

Water, stromend water
uit een Bron onuitputtelijk
op weg naar zee, de Verre Einder.

Gezegend zij het water
en allen die uit water en licht
herboren worden in Gods naam.

BELIJDEN *Alle tekenen zich met levend water.*
Ondertussen zacht orgelspel:
Courente uit Suite 1

ONDERBREKING

Harpspel door Dorine van Dijk
S.Thormalhen, Confluence

Collecte
Brood en beker op het altaar

GEDACHTENIS

V. Zij herkenden hem
aan het breken van het brood.
In het brood het leven zien,
met een hart dat Liefde is -
aan wie wij ons door alles heen
mogen toevertrouwen -

om wie we in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan -
om wie we allen gedenken met wie
wij brood en beker hebben gedeeld
en die ons door de dood zijn ontvallen.
Vandaag noemen we hier uitdrukkelijk:
Piet Stevens (2021), rond zijn sterfdag.

Gedenk ook allen die in angst en wanhoop
verzonken zijn, nu oorlogsgeweld van buitenaf
hun leven in hun land Oekraïne ontwracht.

Denk aan de vluchtelingen, op zoek naar
veiligheid en gastvrijheid, ook bij ons. Wees
hen nabij die hun thuis niet willen verlaten of
– zo zwak en arm als ze zijn – dat ook niet
kunnen. Vergeet hen niet die hun leven geven
in hun strijd voor vrijheid en gerechtigheid.

Er zij licht, vrede rust.

GEBED AAN TAFEL

G. *Die ons schiep en ook nu nog
als hier de nacht ons overmant
houdt in de holte van Uw hand.*

V. Zon en maan, licht aan de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht,
God, het is het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
de lamp voor onze voeten,
gloed in ons leven,
vonk van hoop in ons bestaan.

Hemel en aarde,
wolk en water, zee en zand,
God, het is het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
het pad dat wij maken,
het spoor dat wij trekken,
onze gang naar elkaar,
onze tocht naar U toe.

Bomen en bloemen,
alle planten, soort na soort –
vis en vogel, alle dieren,
soort na soort,
God, ze zijn het werk van uw handen –
maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen,
het lied dat ze zingen,
hun vlucht naar de einder.

G. *Die ons hoedt in uw schaduw
onder uw vleugels toegedekt
liefde die ons tot leven wekt.*

V. De mens hebt Gij geschapen,
uit de aarde geboetseerd,
en uw adem ingeblazen –

maar meer nog zijn wij
uw schaduw, uw beeld,
uw geest die ons bezielt,
uw belofte die wij dragen,
uw zevende dag.

Uw licht voor de wereld,
uw weg door de tijden,
uw belofte vervuld
is hij geworden, Jezus Christus.
als mens onder ons
van uw geest vervuld
is hij gegaan tot de minsten
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind,
verstomd en overschreeuwd.

Toen de wereld wilde
dat zijn stem verstomde
en zijn leven vergeten,
heeft hij brood genomen
gebroken en gezegd:
‘Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken aan mijn tafel;
mijn lichaam voor u gebroken.’

Hij heeft de beker genomen
en doorgegeven met de woorden:
‘Neem deze van mij over
en drink hem samen;
mijn bloed voor u vergoten –
een nieuw begin.’

G. *Ken ons hart zo onrustig
vol van zichzelf is het verblind
totdat het rust in U weer vindt.*

V. Gij uit de dood verrezen,
gij de hoop die leeft onder ons,
gij die de steen hebt weggerold
alle dood tenietgedaan –
hoor ons aan nu wij bidden
voor mens en wereld.

Gij die zijt voor wie u beleeft,
Gij die spreekt voor wie gehoor geeft.
Gij die u openbaart aan
wie kennis heeft met u.

Gij die verschijnt aan wie ziet,
Gij in wie hij die van liefde is gestorven
voor altijd leeft –

Gij onze God, maak ons mens,
zoals hij is geweest, Jezus Christus:
alle dood te machtig,
in U voltooid voor altijd.

Zingen wij nu het Onze Vader.

ONZE VADER

Gezongen

*Onze Vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –*

*waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.*

*Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.*

*Van U is de toekomst
kome wat komt.*

COMMUNIE

V. U bent allen uitgenodigd om het brood van het
leven met elkaar te delen. Ook dopen we het
brood in de beker, zoals we dat vanouds deden.

ORGELSPEL

G.F. Händel, Air Suite 5;
na de communie: lied

LIED

*Gij, Gij peilt mijn hart
Gij doorgrondt mij,
Gij weet mijn gaan en mijn staan.
Gij kent mijn gedachten van verre
mijn reizen en trekken, mijn rusten.*

*Mijn wegen, alle, zijn U bekend -
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.
Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.*

*Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand
uw rechterhand die mij vasthoudt.*

*Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven
in de schoot van mijn moeder.*

*Gij Eeuwige, peil nu mijn hart
doorgrond mij, toets mijn
verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg.
Leid mij voort op de weg van uw dagen.*

STIL WORDEN

Harpspel door Dorine van Dijk
B. Andres, Paso Doble

Kaarsjes aanmaken

GEBEDEN EN LIED

- G. *Bij U is er rust; ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*
- V. In zijn graf is Jezus niet meer te vinden.
Laten we ons losweken van alle angst
en vrees, in de bevende zekerheid
dat we de dood de baas kunnen blijven,
als we doen wat Jezus ons heeft voorgeleefd.

- G. *Bij U is er rust; ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*
- V. Dat wij de verrezen Jezus opnieuw ontmoeten,
– zo nieuw als nooit tevoren –
als wij brood en beker met elkaar delen
en overal waar wij mensen in nood
te hulp schieten.
- G. *Bij U is er rust; ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*
- V. Zoals zaad ontkiemt en opschiet naar licht;
zoals water een bedding uitslijt in de rotsen;
zoals een streepje zon de duisternis verdrijft,
zo verdringt het leven de dood.
- G. *Bij U is er rust; ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven,
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*

AFSLUITING

Bij het verlaten van dit kerkje kunt u het
tekstboekje meenemen naar huis, om er later nog
eens troost en kracht uit te putten. Wij wensen u
een fijn en gelukkig paasfeest. Ook zien we u graag
terug bij de eerstvolgende viering, over drie weken,
op zaterdag 7 mei.

Gaat u staan

ZEGENWENS

Dat je de weg mag gaan die je goed doet,
Dat je opstaat wanneer je valt,
dat je mens mag worden in Gods ogen
en in die van naderen.
Weet dat de aarde je draagt,
dat je gaat in het licht
en de wind je omgeeft.
Dat je de vruchten van je leven proeft
en gaat in vrede.

(Andries Govaert)

Zegenen wij elkaar
en die God en Goed is zij met ons
en met zijn schepping.
Zalig Pasen in Gods naam,
Vader Zoon en heilige Geest.
Amen.

FEESTELIJK ORGELSPEL

G. F. Händel, Gigue uit Suite 1

VERANTWOORDING

Deze viering is samengesteld door de Liturgische
Werkgroep van Open Kerk Helvoirt. Daarbij is
geput uit een lange en rijke traditie.
Overweging: Wim Weren

Lied van alle dagen (A 270);
De vogels in de bomen (A 89);
Dat mensen de eeuwen door (A164);
Aan Babylons stromen (A 259);
Licht dat ons aanstoot in de morgen (A 4);
Bronnen en al wat in 't water leeft (P 21);
Die ons schiep, coupletten 1, 3 en 4 (A 73 b);
Onze Vader verborgen (A 273);
Gij, Gij peilt mijn hart (A 51b);
Bij U is er rust (A 263);
illustratie Gilia van Engelen.

© Open Kerk Helvoirt

16 april 2022

Na de drie vieringen in de Goede Week nemen we
een pauze van drie weken.

Eerstkomende vieringen:

Zaterdag	7 mei	19.00 uur	Viering
Zaterdag	21 mei	19.00 uur	Viering
Zaterdag	4 juni	19.00 uur	Pinksteren

Voor wie de vieringen in Open Kerk mogelijk wil
blijven maken:

NL80 INGB 0006 2320 91
t.n.v. Open Kerk Helvoirt

INTENTIES VOOR DE GEDACHTENIS

Wij spreken in elke viering intenties uit voor
overledenen. Namen daarvoor kunt u doorgeven
aan Wim Weren, telefonisch (013 52 19 343) of via
e-mail (w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u
ook andere intenties doorgeven.